

Concept verslag overleg comm. HEG-VPKK. Utrecht 27 mei 2014
Aanwezig: dhr Stevens, mevr. Langeland, dhr Kreemers, dhr Westra, dhr Kalbfleisch,
mevr. Kips, mevr. Knibbe

Met opmaak: Breedte: 20,99 cm, Hoogte: 29,66 cm

De heer. Kalbfleisch opent de vergadering met verwijt aan ons dat wij niet samen met Klokk en Mea Culpa willen overleggen met de commissie.
Wij wijzen er op dat de commissie heeft kunnen zien dat de vertegenwoordigers van klokk en mea culpa ons effectief verhinderen de belangen van vrouwen te bespreken.

De commissie beaamt dat.

Het proces van het doorbreken van het zwijgen verloopt voor vrouwen anders dan voor mannen. Er is nood aan collectief en openbaar bespreken van de geschiedenis van meisjes in rk instituten. Daarin is pas sinds zeer kort voorzien. Er zijn nog vrouwen die tot melding willen overgaan, maar daar tijd voor nodig hebben. In het zaalgesprek op de lotgenotendag op 14 mei werden de noodzaak evengoed als de twijfels en risico's besproken over het doorbreken van het zwijgen. De vrees om partners, kinderen en andere naasten te benadelen door aandacht te vragen voor datgene waarover zij zwijgen, speelt voor vrouwen een belangrijke rol. Het maakte voor de aanwezigen op de lotgenotendag een belangrijk verschil dat er nu publiciteit over is, dat maakt het lichter om erkenning te vinden.

De commissie heeft behalve de meldingen bij het tweede onderzoek ook alle eerdere meldingen onderzocht en gekeken of zij vallen onder het toepassingsgebied van de regeling: fysiek of psychisch geweld, verantwoordelijkheid van kerkelijk gezag, leeftijd van slachtoffers.

De compensaties kunnen niet gezien worden als een schadevergoeding of evenredig zijn met het gemelde geweld, omdat een monocausale relatie tussen het geweld en de schade te moeilijk is vast te stellen.

Wel wil de commissie meer differentiëren naar de ernst van het gemelde geweld. Zij zal niet alleen de eerder genoemde bedragen van 1500, 2.500 en 5.000 hanteren, maar ook tussenliggende bedragen mogelijk maken. *Onze gedachten hierover hebben wij niet geuit, omdat de onverenigbaarheid van deze oplossing met het advies van de minister evident is, zie bijgaand mail.*

Alle melders die gevonden zijn, hebben een brief gehad. Wij hebben input gehad op het tot stand komen van die brief. *Een belangrijk verschil tussen de uiteindelijke brief en onze input, is dat de optie om met de commissie te spreken niet goed gecommuniceerd is in deze brief.*

Een aantal melders is een gesprek aangeboden. Wij horen dat die gesprekken zeer gewaardeerd zijn, mensen hebben zich gerespecteerd en erkend gevoeld.

Op de vraag of alle melders goed geïnformeerd zijn over de mogelijkheid om met de commissie te spreken, krijgen wij een bevestigend antwoord.

Van melders hebben wij de indruk dat dat niet het geval is.

Erkenning door de commissie kan zeker verlichting geven. Voor vrouwen met een geschiedenis van geweld in de rkk is het van groot emotioneel belang dat de oversten ook overtuigend erkennen. Als dat niet het geval is, dan moet dat niet verborgen blijven. Dan zou deze procedure ontkenning legitimeren. De houding van oversten raakt het trauma in de kern. Er kan sprake zijn van angstige ontkenning, agressieve ontkenning, of van gebrek aan moed om overtuigend te erkennen. Oversten verwijzen naar de procedure die de KNR aanbiedt, en weigeren herstelbemiddeling.

De commissie wil oversten en melders met elkaar in gesprek brengen. De commissie is bereid desgevraagd oversten ook te motiveren tot herstelbemiddeling. De commissie wil daarvoor bemiddelaars inzetten. De commissie is ervan op de hoogte dat de KNR dat oversten ontraadt. Er zijn intussen gesprekken gaande over het aanbod van herstelbemiddeling bij het meldpunt en de voorwaarden daarvoor.

De commissie wijst er op dat er altijd andere wegen open zijn voor slachtoffers, dat zij daar vrij in zijn. De commissie wil geen legitimatie voor weigering van andere wegen vormen.

De commissie is goed vindbaar, vindt ze. Via de site van het meldpunt.

Wij wijzen erop dat de site van het meldpunt niet goed vindbaar en niet goed toegankelijk is voor de gemiddelde burger, en vragen of de commissie via SHN vindbaar is. Daar antwoordt de commissie bevestigend op. Wij vragen of op de site van SHN ook de optie van een gesprek met de commissie vindbaar is. Ook hierop krijgen we een geruststellend antwoord, ook dat is vindbaar op de site van SHN. We nemen aan dat dan ook de vrijwilligers aan de telefoon daarvan op de hoogte zijn.

Wij hebben nog meldingen van melders die wij in contact met de commissie moeten brengen. Wij zijn pas nu voldoende geïnformeerd over de werkwijze van de commissie, hebben nu de ondersteunende publiciteit waar behoefte aan is om het zwijgen te doorbaken, maar het ontbreekt ons aan middelen om snel te werken. We hebben bijvoorbeeld geen secretariële ondersteuning. De commissie betreurt dat, hoewel ook de commissie geen secretariële ondersteuning meer heeft sinds begin mei, maar maant ons toch om haast te maken. Immers, de zaken worden in de derde week van juni afgehandeld. Dan kunnen melders een brief verwachten.

Maastricht, 2 juni 2014

Annemie Knibbe

Voorzitter Vrouwen Platform Kerkelijk Kindermisbruik